

Közösségi alkalmaink a héten

Kedd	18.00	Haladó katekumen
Szerda	18.30	Felnőtt katekézis
Csütörtök	19.30	Kezdő katekumen
Péntek	14.45	Felső Ifjúsági csoport
	18.00	Gimnazista ifjúsági csoport Egyetemista csoport
Szombat	9.30	Ministráns-foglalkozás

Hirdetések

1. **A mai nap missziós vasárnap**, a templomi perselyadományokat a missziók javára fogjuk továbbítani.
2. **Jó előre készülni és tervezni, hogy november elsején, szerdán Mindenszentek parancsolt ünnepe!** Ezen a napon a szentmisék fél10-kor és 18 órakor lesznek. Az **új síremlékek megáldása a temetőben délután kettőkor lesznek.**
3. **November 2-án, csütörtökön pedig halottak napja lesz.** Ezen a napon **reggel fél8 és este 6 órakor tartunk szentmisét a templomban.**
4. Kérjük, hogy akik még nem fizették be az **egyházi hozzájárulásukat** az idei évre, azok tegyék meg a hátralévő két hónapban a plébánia irodájában.
5. **Október 29-én, vagyis jövő hét vasárnap** átállunk a nyári időszámításról a télire. Tehát szombatról vasárnapra virradóan **állítjuk át az órákat egy órával vissza.**

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2017. október 22. IX. évf. 35. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 29. vasárnap – Missziós vasárnap

Ekkor a farizeusok elmentek és kitervelték, hogy hogyan csalják őt törbe szóval. Odaküldték hozzá tanítványaikat a Heródes-pártiakkal és azt mondták neki: „Mester! Tudjuk, hogy igaz vagy és az Isten útját igazságban tanítod, nem törödsz senkivel, mert nem nézed az emberek személyét. Mondd meg tehát nekünk, mit gondolsz: Szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy nem?” Jézus azonban felismerte gonoszságukat és így szólt: „Miért kísértetek engem, ti képmutatók! Mutassátok meg nekem az adópénzt!” Azok odahoztak neki egy dénárt. Ekkor megkérdezte tőlük: „Kie ez a kép és a felirat?” Azt felelték neki: „A császáré.” Erre azt mondta nekik: „Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.”

Útravaló

Ha azt mondom, hogy az Isten jó, az Isten a szeretet, ő végtelen irgalmas hozzánk, mindig kész a megbocsátásra, újrakezdesre, nem hinném, hogy az újdonság erejével hatna ránk ez a gondolatsor. A XXI. század gyermekei számára ez magától értetődő valóság. Még akkor is, amikor a gyakorlatban mégsem hiszünk ebben (gyász, betegség, munkahely elvesztése...), csak elméleti szinten. A „régebb óta” fiatalok közül sokan azonban egy büntető

istenképet kaptak, egy olyan Istenről tanultak, akinek meg kell felelni, követelése és parancsai vannak, különben az emberre büntetés és a pokol rettenetes tüze vár. Nehéz sokszor egyben látni a valóságot, amely Isten irgalmát és igazságosságát egyszerre tartja szem előtt.

Amikor a magzat az édesanyja méhében van, képes megérezni emberi létszintjén, hogy őt várják-e vagy sem. Szüleim szólítgatnak, becézgetnek, simogatnak-e, vagy egy zűrös környezet, sok veszekedés, feszültség vár rám idekint. Kialakítunk egy álláspontot már életünk kezdetén, hogy az élet szép lesz-e, vagy sem. Az ember számára a legfontosabb szükséglet és igény a szeretetre van. Nincs olyan ember a világon, aki elmondhatná, hogy ő már eleget kapott belőle.

A szeretet az egy művészet, amelyben lehet valaki már előrébb tart, más meg talán hátrébb. Azonban nincs olyan ember, aki már elmondhatja magáról, hogy én tökéletes vagyok ebben, nagyon tudok szeretni. Ha őszintén körbenézünk magunk körül a családban, ismerőseink vagy munkatársaink között, láthatjuk, hogy Isten kiken keresztül szeretne rámutatni arra, hogy még van hova fejlődünk. A szeretet nem egy érzés (mint az öröm, bánat, stb.), hanem egy meghozott döntés, belső harc és küzdelem. Isten is ezt teszi mindennap értünk, akár vele vagyunk, akár távol járunk tőle. Küzd és harcol a mi szeretetünkért. Odalép akkor is mellénk, amikor édes a vele való életünk, „minden jól megy”, de akkor is, amikor „nincs rá szükségünk, bűneink és gyarlóságaink mocskában fetrengünk”. Tőle semmi sem idegen, mert szeret... Hol tartok én a szeretetben? Jézus képes volt meghalni azokért is, akik gyűlölték, leköpdösték. Bátran olvassam el segítségképpen az 1Kor levélben található szeretethimnuszt is...

Fel tudom és akarom-e ismerni Isten közeledését a fájdalomban és az örömben egyaránt? Elhiszem-e, hogy ezekben kincseket rejtett el számomra?

Ennek lelkületével adjam meg Istennek, ami az Istené! ☺

Ferenc pápa üzenetéből a mai vasárnapra

Az Egyház missziója tehát nem egy vallási ideológia terjesztése, vagy egy felséges etika hirdetése. A világon számos mozgalom létezik, amely magasztos eszményeket képes megalkotni és jelentős etikai teljesítményre képes. Az Egyház misszióján keresztül mindig Jézus Krisztus az, aki evangelizál és cselekszik, s ezért képviseli a kairósz-t, az üdvösség alkalmas idejét a történelemben. Az Evangélium hirdetése révén Jézus mindig újra kortársunkká válik, hogy az, aki őt hittel és szeretettel befogadja, megtapasztalja a Feltámadott Lelkének átalakító erejét, amely termékenyíti teszi az embert és a világot, amiképpen az eső termékenyíti meg a földet.

Az Egyház missziója felszítja a *folymatos száműzetés* tapasztalatát, hogy a végtelenre szomjazó ember megérezze számkivetett állapotát az örök haza felé tartó úton, az Isten országának „már megléte” és „még eljövendő volta” között.

A misszió azt hirdeti az Egyháznak, hogy nem önmagáért való cél, hanem az Isten országának alázatos eszköze és közvetítője. A pusztán önmagával foglalkozó Egyház, amely a földi sikerekben tetszeleg, nem Krisztus Egyháza, nem az ő megfeszített és megdicsőült Teste. Ezért kell tehát jobban szeretnünk „egy olyan Egyházat, amelyet baleset ért, amely megsebesült és bepiszkolódott, miközben kiment az utcákra, mint egy olyan Egyházat, amely belebetegedett a zártságba és a kényelembe, mert a saját biztonságához ragaszkodott”